

РЕШЕНИЕ

№ 3109

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1323** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Б. Х., подадена чрез процесуален представител адв.Й. Л.-П. и адв. Г. Х. срещу РЕШЕНИЕ от 18.12.2020г. на СРС, НО, 8-ми състав, постановено по нахд № 17202/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материално-правните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че не е доказано извършването на вмененото му нарушение, а описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на обективната истина. Съдът не е допуснал изслушването на заключение на СТЕ, като по този начин е лишил К. Б. Х. от възможността да установи и докаже, че не е извършила вмененото й деяние. Освен това в НП било описано бланкетно в какво се изразява нарушението, без да се отчете спецификата на пътното платно, маркировката и поставените знаци, което я е лишило от адекватно упражняване на правото на защита. Административно-наказателното обвинение не било формулирано ясно и точно, не били посочени кои са съществените обстоятелства имащи значение за ангажиране на отговорността. Възпроизведен бил текста на чл.20 ал.2 от ЗДвП, без да са подведени под хипотезите на правната норма установените в обективната действителност обстоятелства. Преценката на съда за виновно противоправно поведение следвало да се изгражда единствено на

възможността или невъзможността за обективно предотвратяване на произшествието към момента в който опасността е станала видима за водача.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 8-ми състав по нахд № 17202/2019г. и делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“ в проведеното публично съдебно заседание не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по оспорването на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 18.12.2020г., постановено по нахд № 17202/2019г. СРС, НО, 8-ми състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 19-4332-018839 от 03.10.2019г., издадено от впд началник сектор в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.179 ал.2 пр.1 от ЗДвП на К. Б. Х. е било наложено административно наказание –глоба в размер на 200.00 лева за извършено административно нарушение по чл.20 ал.2 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя В. И. З., свидетелите С. С. А., П. И. В., И. И. Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.20 ал.2 от ЗДвП и правилно е бил санкциониран с наказанието глоба от 200.00 лева, което е определено в абсолютен размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 29.08.2019г. около 14.25 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от „Околовръстен път“ към [населено място], К. Б. Х. е управлявала лек автомобил марка „Ауди А3“ с рег. [рег.номер на МПС] . Тя предприела маневра десен завой, като поради несъобразена скорост с релефа на местността е реализирала ПТП с насрещно движещия се автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Вследствие на удара автомобил „Ауди А3“ се е завъртял перпендикулярно на пътя и спрял в друг лек автомобил „Ситроен С5“. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 415826/29.08.2019г., а въз основа на него и процесното НП № 19-4332-018839 от 03.10.2019г. на впд началник сектор Г. Б. в отдел „Пътна полиция” - СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги

инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не са събрани и приети писмени доказателства, от които да се установи компетентността на актосъставителя В. И. З. и на наказващия орган- впд началник „сектор“ в отдел „Пътна полиция“- СДВР Г. В. Б..

При условие, че касаторът оспорва, че е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, несъбирането на писмени доказателства- заповеди за делегиране на правомощия, води до постановяване на решението при непълнота на доказателствата. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административно-наказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно и всестранно установяване на фактичката обстановка относно спорните обстоятелства, като на първо място трябва да се докаже, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни административни органи.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.20 ал.2 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Касаторът е сезирал СРС и с доказателствено искане за изготвяне на заключение на СТЕ със задачи, подробно формулирани в жалбата и допълнително в писмена молба вх. № 1013465/02.03.2020г. Решаващият състав на СРС е оставил без уважение това искане без да изложи мотиви, защо е приел същото за неоснователно / като напр. неотноситимост, недопустимост, за изясняването на поставените въпроси не се изискват специални знания и компетентност или други/. При липсата на мотивировка в тази насока, не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 17202/2019г. са събрани и приети всички относими писмени доказателства,

посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите на 29.08.2019г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При положение, че събраните доказателства не са достатъчни, за да се наложи с категоричност извода за виновно извършено нарушение на правилата на движение по пътищата, атакуваното решение от 18.12.2020г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП и съставомерността на вмененото на К. Б. Х. нарушение по чл.20 ал.2 от ЗДвП. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. В хода на съдебното следствие трябва да бъдат събрани и приети доказателства за компетентност на актосъставителя и АНО, както и да се прецени необходимостта от допускане на заключение на автотехническа експертиза.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 18.12.2020г. на СРС, НО, 8-ми състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 във вр.чл.222 ал.2 т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство, следва да се произнесе СРС на основание чл.226 ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 18.12.2020г., постановено по нахд № 17202/2019г. на СРС, НО, 8-ми състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.